बङ्गमानाच तं वीरं कर्कशं रणशोभितं। लक्मणानुचरो रामो ददशीपससर्प च ॥ १०॥ स दृष्टा राघवं बाली लद्मणं च मकाबलं। म्रब्रवीत् परुषं वाकां प्रमृतं धर्मसंक्तितं ॥ ११॥ कुलीनः सवसंपन्नस्तेजस्वी चरितव्रतः । रामः कारुण्यवेदी च प्रज्ञानां च हिते रतः ॥ १२॥ सानुक्रोशो मक्तेत्साकुः समयज्ञो दृष्टव्रतः। इति ते सर्वभूतानि कथयन्ति यशो भुवि ॥ १३॥ तान् गुणान् संप्रधायीक्षमग्र्यं चाभिजनं तव । तार्या प्रतिषिद्धोऽपि सुग्रीवेण समागतः ॥ १४॥ वं नराधिपतेः पुत्रः प्रियतः प्रियदर्शनः । लिङ्गमेतस्र ते राम दृश्यते धर्मसंहितं ॥ १५॥ उयं चासीन्मम मतिस्वयि संभाविता गुणाः। न बक्तं वां विज्ञानामि धर्मच्ह्यवृतं शठं ॥ १६॥ न च बां बुद्धवानस्मि तृषीः कूपमिवावृतं । सतां वेशधरं पापं भस्मच्छ्त्रमिवानलं ॥ १७॥ धर्मवैतंसिकं चुद्रमहं वां नावबुद्धवान्। सतां वेशधरं पापं प्रच्छ्त्राधर्मचारिणं ॥ १६॥ नगरे वा पुरे वापि षदि नापकरोम्यहं। न च ते उसं विरुध्यामि कस्मान्मां सृतवानित ॥ ११ ॥